

ת"פ (חיפה) 71081-05-24 - מדינת ישראל נ' נור רמיחאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 71081-05-24 מדינת ישראל נ' רמיחאת
ואח'

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי
בעניין: המאשימה
נגד

מדינת ישראל

הנאשם
1. נור רמיחאת
2. עבדאלכרים מריסאת

גזר דין

הנאשמים שלפניי, **נור רמיחאת** (להלן: "**הנאשם 1**"), ו**עבדאלכרים מריסאת** (להלן: **הנאשם 2**) הורשעו במסגרת הסדר טיעון בהתאם להודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

נאשם 1 הורשע בביצוע עבירות שעניינן **שוד** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"), **גניבה בצוותא** לפי סעיף 384 ו- 29 לחוק העונשין ו**היזק בזדון לרכוש בצוותא** לפי סעיף 452 ו- 29 לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע בביצוע עבירות שעניינן **סיוע לשוד** לפי סעיף 402(ב) ו- 31 לחוק העונשין, **גניבה בצוותא** לפי סעיף 384 ו- 29 לחוק העונשין, **היזק בזדון לרכוש בצוותא** - עבירה לפי סעיף 452 ו- 29 לחוק העונשין.

כאן המקום לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין הענישה.

עובדות כתב האישום המתוקן

הנאשמים הם מכרים.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עשה נאשם 2 שימוש ברכב מסוג סיטרואן ברלינגו (מספר רישוי 82-609-12). הרכב רשום במשרד הרישוי על שם אחיו של נאשם 2. הרכב משמש את בני משפחתו של נאשם 2, ונאשם 2 נוהג בו מנהג בעלים.

עובר לאירוע המתואר בכתב האישום, הצטיידו הנאשם ואדם נוסף בחבל ארוך ובמוט ברזל.

ביום 4.4.24, סמוך לשעה 00:52, הגיעו הנאשמים והאחר באמצעות הרכב לתחנת הדלק פז בכפר מנדא. נאשם 2 נהג ברכב ונאשם 1 ישב במושב הקדמי ליד הנהג. האחר ישב במושב האחורי של

הרכב. בהגיעם לתחנה, עצר נאשם 2 את הרכב סמוך למכשיר הכספומט הממוקם בשטח התחנה. מכשיר הכספומט נמצא בבעלותו של יאסר גנאים.

נאשם 1 יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, לובש בגדים שחורים, על ראשו כובע של חולצת קפוצ'ון וכשהוא אוחז ביד את המוט. מיד לאחר מכן, יצא האחר מן הרכב כשהוא רעול פנים, לובש בגדים כהים, ולראשו כובע של מעיל אותו לבש כאשר על ידיו כפפות כהות והוא אוחז בידו בחבל.

נאשם 2 נסע לאחור עם הרכב ומיקם את תא המטען קרוב לכספומט. בהמשך לכך, נאשם 1 והאחר פתחו את דלתות תא המטען של הרכב, קשרו את הכספומט באמצעות החבל אשר היה מחובר אל הרכב, אז לחץ הנאשם 2 על דוושת הגז ונסע במהירות קדימה על מנת לעקור את הכספומט ממקומו ולגנוב אותו, ללא הצלחה. בהמשך לכך, חזר נאשם 2 בנסיעה לאחור ומיקם פעם נוספת את תא המטען בקרבת הכספומט.

בשלב זה, קשר האחר את החבל אל הרכב ונאשם 1 נכנס אל חנות הנוחות בתחנה כשבידו המוט. אז, לחץ נאשם 2 על דוושת הגז, נסע במהירות קדימה ועקר את הכספומט ממקומו כשבתוכו - ₪ 8,500. ערכו של המכשיר גופו - 37,431 ₪. כל זאת עשו הנאשמים בצוותא.

במקביל לעקירת הכספומט, לאחר שנאשם 1 נכנס אל החנות, הוא פנה ללקוח ששהה בחנות ודרש ממנו להוציא את הכסף שבקופה, בסוברו שהלקוח עובד בחנות. הלקוח הסביר לנאשם 1 שהוא לא עובד בחנות. נאשם 1 יצא מהחנות, והבחין בעובדת החנות ששהתה מחוץ לחנות וסימן לה לבוא באמצעות ידו. בשל חששה מהנאשם 1, נכנסה העובדת לחנות וניגשה אל הקופה, נאשם 1 הלך אחריה כשהוא מחזיק את המוט. העובדת פתחה את הקופה, אז דרש ממנה הנאשם 1 למסור לו את כספי הקופה. העובדת הוציאה מהקופה כ- 4,200 ₪, מסרה אותם לידי נאשם 1 והוא נמלט מהחנות כשהכסף בידו.

בהמשך העלו הנאשם 1 והאחר את הכספומט אל הרכב ונכנסו לרכב ונמלטו.

לנוכח גילם, ביקשתי משירות המבחן להכין תסקיר לעניין העונש באשר לנאשמים שלפניי. תסקירים כאמור הוכנו. להלן יובאו עיקריהם.

תסקיר לעניין העונש מיום 31.3.25

במסגרת התסקיר תואר כי מדובר בצעיר כבן 20 אשר אין לחובתו הרשעות קודמות, שסיים 12 שנות לימוד בבית ספר טכנולוגי ללא תעודת בגרות. לצד זאת תואר כי תלוי ועומד נגדו הליך משפטי בבית משפט לנוער בתל אביב שעניינו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי לא לקח חלק בתכנון העבירות אלא הצטרף לחבריו באופן ספונטני.

במסגרת טיפול השירות ביחס להליך הנוכחי, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לשוהים בתנאים מגבילים. תואר בתסקיר כי הוא השתלב באופן מיטבי בשיח הקבוצתי ומגלה מוטיבציה ורצון להמשיך בהליך הטיפול.

עוד תואר כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, שיתף בתחושות בושה וחרטה וכן הביע רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, במטרה לבחון את התנהלותו לעומק ולהגביר את סיכויי השיקום שלו.

שירות המבחן התרשם כי בעניינו של נאשם 1 ישנם ריבוי גורמי סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. לצד זאת השירות התרשם, כי הנאשם מבטא רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, במטרה לבחון את התנהלותו לעומק ולהגביר את סיכויי השיקום בעניינו.

לאור התרשמות שירות המבחן משיתוף פעולה חיובי עם ההליך הטיפולי וכן לנוכח סברתו כי יש בכוחו לסייע להפחית את הסיכון בעניינו של הנאשם, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, שתחזק את הבנתו ותחדד עבורו את המשמעות של מעבר על החוק. כמו כן, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

כאן המקום לציין כי בעניינו של נאשם זה הוגש תסקיר נוסף, משלים, ביום 8.7.25, שכן נאשם זה היה נתון על פי צו לפיקוחו של שירות המבחן עד למועד מתן גזר הדין דכאן.

תסקיר לעניין העונש מיום 8.7.25

במסגרת תסקיר זה, שירות המבחן תיאר כי בחן את שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים, אך בשל רשימת המתנה ארוכה, הדבר לא צלח. על כן, המשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצה המיועדת לשוהים בתנאים מגבילים. עוד הוסיף השירות וציין, כי הנאשם מתמיד בהגעה לקבוצה, לוקח חלק פעיל בשיח הקבוצתי ואף תיאר כי ההשתתפות בקבוצה, תרמה לשיפור הקשר עם משפחתו אשר כיום מהווים עבורו מערכת תמיכה משמעותית. תואר כי הנאשם מביע רצון ומוטיבציה להבין לעומק את המניעים שעמדו בבסיס ביצוע העבירות.

לסיכום, שירות המבחן חזר על המלצותיו מיום 31.3.25 לפיהן לדעתו, נכון להשית על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות זאת לצד פיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.

תסקיר לעניין העונש - נאשם 2

תואר כי מדובר בצעיר כבן 20 אשר אין לחובתו הרשעות קודמות שסיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות; הוא השתלב בשוק העבודה מגיל 14.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי לא לקח חלק בתכנון העבירות. וכי אילו היה יודע את התוכנית העבריינית מבעוד מועד לא היה לוקח חלק בנסיעה.

השירות תיאר כי נאשם 2 בחן באופן ביקורתי את התנהגותו באירוע, הביע חרטה וצער והכיר בחומרת מעשיו ובפגיעה שגרם. הוא התייחס לעבירה כחריגה למהלך חייו, ושיתף כי חש ייסורי מצפון ומתקשה לעכל את השפעת האירוע על עתידו האישי. הוא תיאר תחושת אשמה, בושה, ואכזבה מההתנהגות שהביאה למעצרו ולקטיעה של רצף חייו, ועל כך שגרם למשפחתו סבל ובושה. הוא שיתף כי הוא מכיר בכך, שהתנהלותו הייתה שגויה. לדבריו בעת האירוע לא הבין את משמעות מעשיו באופן מלא, הכיר

בקשיו בהצבת גבולות, בנטייתו לקחת סיכונים ובהיותו מי שנגרר אחרי מוקדי השפעה שליליים.

בטיפול הקבוצתי ההתרשמות מנאשם 2 היא כי הוא מביע נכונות לשינוי התנהגותו, שירות המבחן זיהה שינוי ראשוני בתפיסתו והתנהלותו; שינוי זה מאופיין ביכולתו הגוברת לבחון את בחירותיו והשלכות התנהלותו על אורח חייו. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ברמת חומרה בינונית. שירות המבחן סבר כי הנאשם 2 זקוק להמשך קשר טיפולי במסגרת שירות המבחן, ; על כן, המליץ על הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן למשך שנה ועונשים נלווים.

ראיות לעניין העונש

ב"כ המאשימה, עו"ד אמיר אליאל, ציין כי **עברם הפלילי של הנאשמים נקי**.

טיעונים לעונש

במסגרתו של הדיון טען ב"כ המאשימה לעניין העונש. צוין כי נאשם 1 היה במעצר מאחורי סורג ובריח בין התאריכים 7.5.24 ועד ליום 16.7.24. או אז הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 15.1.25. החל מיום זה הועבר למעצר בית מלא בפיקוח. באשר לנאשם 2 צוין כי שהה במעצר מאחורי סורג ובריח החל מיום 13.5.24 ועד ליום 29.7.24. החל מיום זה הועבר למעצר באיזוק אלקטרוני עד ליום 29.12.24. החל מיום 30.12.24, הועבר הנאשם למעצר בית מלא בפיקוח.

הפרקליט המלומד עמד על מנגנון גזירת העונש בהתאם לכללי הבניית שיקול הדעת בענישה וטען כי יש לראות בעבירות הנכללות בכתב האישום המתוקן אירוע אחד.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לכך שעבירות הגניבה וההיזק בזדון בוצעו בצוותא, וכי הנאשמים הצטיידו מבעוד מועד בחבל ארוך ומוט ברזל, דבר המעיד על תכנון ועל היערכות. עוד טענה המאשימה כי הנאשמים גילו דבקות במטרה כאשר חזרו וניסו לעקור את הכספומט ממקומו לאחר שכשלו בפעם הראשונה. כמו כן, לטענת המאשימה, נאשם 1 הראה דבקות במטרה גם במסגרת עבירת השוד בחנות הנוחות, כאשר בתחילה פנה לאדם מבוגר ולאחר שהתברר כי אינו עובד בחנות פנה לאתר את העובדת. המאשימה הפנתה לנזק הממוני שנגרם כתוצאה מהעבירות ולפסיקה הרלוונטית לטעמה לעניין.

באשר למתחם העונש ההולם, עתרה המאשימה לשרטט מתחמי ענישה באופן הבא; באשר לנאשם 1, עתרה לשרטט מתחם עונש הולם הנע בין 3 לבין 5 שנות מאסר לריצוי בפועל. באשר לנאשם 2 עתרה לשרטט מתחם עונש הולם הנע בין 18 לבין 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל. אלו לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה להודאתם של הנאשמים, לחיסכון בזמן שיפוטי ולגילם הצעיר. עוד התייחסה לממצאי תסקירי שירות המבחן וטענה כי לעמדתה, ביחס לשני הנאשמים, אין לאמץ את המלצות השירות. לטענתה, בשל שכיחות העבירות אותן ביצעו הנאשמים, והקלות היחסית בביצוען, יש לנקוט עמדה עונשית אשר מעדיפה את האינטרס הציבורי על פני האינטרס השיקומי.

באשר לנאשם 1 טענה המאשימה כי חרף רצונו של נאשם 1 להשתלב בטיפול, לא נעשו צעדים בעניין למעט שילובו בקבוצה של צעירים הנמצאים בתנאים מגבילים. באשר לנאשם 2, הפנתה המאשימה לנסיבות חייו הלא פשוטות. לאור אלו טענה כי יש למקם את עונשם בתחתית מתחם העונש המבוקש.

עוד עתרה המאשימה לחלט את רכבו של נאשם 2.

ההגנה

נאשם 1

ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל כרמל, התייחס לטענות המאשימה באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וטען כי מעובדות כתב האישום עולה שהעבירות היו ספונטניות. לטענתו, ידוע לכל, כי תחנות דלק מרושתות במצלמות אבטחה, ועל כן, אילו פעלו באורח מתוכנן, היו הנאשמים טורחים ולכל הפחות מכסים את מספר הרכב. עוד הוסיף כי אומנם נאשם 1 אחז במוט בידו בעת ביצוע העבירה, אך אין ניתן ללמוד מעובדות כתב האישום כי הנאשם עשה בו שימוש כלשהו.

הוסף כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מחמירה מידי לנסיבות העניין. הסנגור הפנה לפסיקה הרלוונטית לטעמו לעניינו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הפנה להודאתו של הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי ולעברו הפלילי הנקי. הסנגור סמך ידיו על המלצת שירות המבחן וטען כי במידה וזו לא תתקבל, יש להסתפק בענישה מוחשית, תוך סטייה מהמתחם. זאת על מנת לאפשר לנאשם נקודת אור בתהליך שיקומו.

נאשם 2

הופנית בידו ב"כ הנאשם, עו"ד אבו רג'ב רהף, לתקופת מעצרו של הנאשם ולתפקודו החיובי במהלך שהותו במעצר הן בפיקוח אלקטרוני הן במעצר הבית. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם לא ירד מהרכב ולא לקח חלק פעיל בעבירת השוד. הופנית לפסיקה הרלוונטית לעניין והתבקשתי לשרטט מתחם עונש הולם הנע ביו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הופנית אל הודאתו המהירה של הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי שנלווה לה, לגילו הצעיר של הנאשם ולעברו הפלילי הנקי. עוד נטען כי הנאשם הוא "בגיר צעיר". הודגשה התנהגותו החיובית לאורך כל שהותו בתנאים מגבילים. התבקשתי לייחס משקל לתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו החיוביות ובפרט להתרשמות השירות, שהמעצר הממושך הוביל לרתיעה ממשית של הנאשם מביצוע עבירות חוזרות בעתיד והבהיר לו את המחירים הכבדים האישיים המשפחתיים והכלכליים של הסתבכות עם החוק.

לאור אלו התבקשתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש המבוקש. לחלופין, נטען כי אם ייקבע מתחם ענישה הגבוה מהמתחם המבוקש, יש לסטות הימנו, מטעמי שיקום.

דברי הנאשמים

נאשם 1

הנאשם התנצל על מעשיו, וביקש כי בית המשפט יאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול אשר מיטיב עימו.

נאשם 2

התנצל על מעשיו ולקח עליהם אחריות. טען כי הליך הטיפול אותו עובר היטיב איתו, כי מחשבותיו חיוביות וכי הוא שלם עם עצמו.

דין והכרעה

יובהר כבר בפתח דבריי - מעשיהם של הנאשמים דכאן חמורים ומבטאים אדישות וזלזול כלפי שלום הציבור, קניינו, שגרת חייו וביטחונו.

ככלל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה. משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע עונש המתאים לנאשמים בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירות.

אפנה אפוא לדון תחילה בעניינו של נאשם 1

אומר מיד, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר באירוע אחד הכולל מסכת עובדתית אחת. המעשים נעשו כחלק מתוכנית עבריינית אחת, בסמיכות וב-"קשר הדוק" זה לזה. אזכיר, משלא הצליחו הנאשמים בניסיונם הראשון בעקירת הכספומט ממקומו, נכנס נאשם 1 לחנות הנוחות וביצע את השוד. במקביל, ניסו (בשנית) נאשם 2 והאחר לעקור את הכספומט ממקומו עד שהצליחו לעשות כן. לאחר מכן, נאשם 1 והאחר העלו את הכספומט לרכב, ונמלטו מן המקום. (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל ניתן ביום 30.7.13); לפיכך וכמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ייקבע להלן מתחם הולם יחיד לאירוע כולו ויושת עונש כולל לכל העבירות.

בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, הרי שהדברים ברורים. מעשיו פגעו בשלום הציבור ובקניינו, בכבוד האדם, בזכותם של אחרים לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים; וכן

בזכותם של נותני שירות למיניהם לעשות את עבודתם בשלווה וללא פגע.

בהקשר זה, אדגיש כי יש לייחס משקל ממשי לצורך בהגנה על הציבור בכלל ועל "עובדי לילה" שפרנסתם מצויה במתן שירות חיוני לציבור גם בשעות הלילה המאוחרות ובפרט, המוצאים עצמם לעיתים תכופות קרובות חשופים כקורבנות לעבירות אלימות ורכוש. כפי שצוין בפרשה אחרת:

"בלב הדיון ניצב מעשה שוד בחנות קיוסק בשעת לילה מאוחרת, תוך איומים על העובד במקום ותקיפתו. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את היחלצותו של בית המשפט לעזרתם של עובדי הלילה. עובדי הקיוסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאבטחים, המעניקים שירות בשעות הלילה לאלה הזקוקים לו. המדובר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אינן פשוטות. בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצטלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זממם. לרוב, עובדים אלה נמצאים במקום בגפם, ועובדי האורח המצויים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים "עובדי הלילה" על ידי יחידים או קבוצות אשר שמו להם למטרה להשיג "כסף קל" בידעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למתן הכסף כאשר חייו ושלמות גופו מונחים על הכף. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטראומה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצויים הינן גבוהות במיוחד. בתי עסק הפתוחים 24 שעות ביממה ובייחוד בשעות הלילה נועדו לשפר את איכות חייו של הציבור ולאפשר לו זמינות גבוהה לשירותים שונים הניתנים מסביב לשעון. כך לדוגמא, אדם אשר החל בנסיעה ארוכה וגילה לפתע שכמות הדלק המצויה ברשותו אינה מספיקה ימצא תמיד פתרון לבעייתו וכך גם לגבי יתר השירותים הניתנים בלילה". (ע"פ 4812/12 סעדיב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.4.13)

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם לאירוע זה, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניינן שוד בנסיבות מחמירות, גניבה בצוותא והיזק בזדון לרכוש בצוותא. נמצאתי למד, כי מטבע הדברים מעשי השוד שונים זה מזה במידת חומרתם. עמד על כך כב' השופט רובינשטיין במסגרת ע"פ 4841/13 עומר וספי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 6.2.14, בצינו:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת 'תג העונש' לעבירה זו - אין זה דין של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דין של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דין של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דין של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דין של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות [...]".

ראו למשל:

ע"פ 552/24 **אטרש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.7.24, במסגרתו הושתו 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע של עבירות שעניין שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ע"פ 163/23 **טקלה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 15.6.23, במסגרתו הושתו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע שתי עבירות שעניין שוד של עובדי לילה; ע"פ 8143/23 **דנילוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 7.4.24, במסגרתו הושתו 60 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה שעניינה שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; ע"פ 3034/22 **סיאד נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 16.3.2023, במסגרתו הושתו על המערער 1, 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ועל המערער 2, 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל (הכוללים ארבעה חודשי מאסר על תנאי) בגין ביצוע עבירות של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ושיבוש הליכי משפט; ע"פ 1233/15 **מאג'ד נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 19.1.16, במסגרתו הושתו 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע עבירה שעניינה שוד בצוותא לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; ע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 6.2.14, במסגרתו הושתו על המערערים 18 ו-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה שעניינה שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; ע"פ 19689-11-18 (מחוזי מרכז) **מכטייב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.10.19, במסגרתו הושתו 3 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; ע"פ 5353-01-16 (מחוזי ת"א) **דגאני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 24.2.16, במסגרתו הושתו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע בגין ביצוע עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; ע"פ 4358/22 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 26.12.23, במסגרתו הושתו 11 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה שעניינה גניבה לפי סעיף 384 לחוק.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

חלקו של הנאשם 1 בביצועה של עבירת השוד הוא העיקרי, בעוד נאשם 2 סייע לו לבצע עבירה זו. בכל הנוגע לעבירת הגניבה ועבירת ההיזק בזדון לרכוש הרי שאלו בוצעו בצוותא עם נאשם 2. נאשם 1 הגיע יחד עם נאשם 2 ברכב כאשר הם מצוידים בחבל ארוך ובמוט ברזל, דבר המעיד על התכנון שקדם לעבירות, ולו קצר מועד.

כפי שפורט בהרחבה בעובדות כתב האישום, נאשם 1 היה רעול פנים הנאשם וביצע את השוד כאשר המוט בידו. במצב דברים זה, עלולה הייתה להיגרם פגיעה בגופה של העובדת או של אחרים שנכחו בחנות כפועל יוצא מהסלמת האירוע. הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא כלכלי, כאשר עלות הנזקים הכוללת היא 50,131 ₪. אין בנמצא קרבה לסייג לאחריות פלילית. **הנאשם הבין את שהוא עושה, ואת הפסול הטמון במעשיו, הוא יכול היה וצריך היה להימנע מעשייתם.**

על כן לאור האמור, מצאתי לנכון לשרטט בעניינו של נאשם 1 **מתחם עונש הולם הנע בין 24 לבין 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את **עברו הפלילי הנקי, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו**

ומנטילת האחריות שביצע. ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם.

לא נעלמו מעיניי ממצאי תסקיר שירות המבחן אשר הובאו לעיל בהרחבה. עם זאת, דומה כי הליך שיקומו של הנאשם מצוי בתחילת דרכו. אומנם הנאשם מביע רצון ומוטיבציה להבין לעומק את המניעים שעמדו בבסיס מעשיו, אך נוכח חומרת העבירות, מצאתי כי אין מקום לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות. עבירת השוד בנסיבות מחמירות הינה עבירה חמורה, אשר ראויה לתגובה עונשית הולמת. וכידוע, עקרון העל המרחף מעל מלאכת הענישה באשר היא הוא עקרון ההלימה כאשר זה עשוי לסגת בפני צורכי השיקום כחריג לאותו כלל. עולה בבירור שהמקרה שלפניי איננו נופל לגדרם של מקרים אלו. כידוע, המלצות שירות המבחן כשמן כן הן, והן אינן מחייבות את בתי המשפט, אשר בידם נותר שיקול הדעת הסופי בעניין גזירת העונש (ראו לעניין זה: רע"פ 2554/20 עבד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 27.4.20; רע"פ 6934/19 סאלם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.11.19; רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 14.10.18).

לאחר שקלול כלל הנתונים, ותוך התחשבות בתקופת שהייתו של הנאשם תחת איזוק אלקטרוני, מצאתי לנכון להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

משאלו הם פני הדברים, מצאתי לנכון להשית על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו הממשי (כמפורט לעיל).

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות רכוש ואלימות מסוג פשע.

3. פיצויים בסך **22,000 ₪ לטובת בעל הכספומט**; פיצויים בסך **2,500 ₪ לטובת בעל החנות**; סכומים אלו ישולמו לטובת נפגעי העבירה הנ"ל ב - 10 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.9.25 ויעברו לנפגעי העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

כעת אפנה לעניינו של נאשם 2

אזכיר לקורא, כי נאשם זה, בניגוד לנאשם 1, הורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין לצד ביצוען של עבירת הגניבה והיזק לרכוש בזדון בצוותא.

גם בעניינו של נאשם זה, כלל העבירות המתוארת במסגרת כתב האישום מהוות אירוע אחד. כאמור לעיל, העבירות נעשו בסמיכות וב-"קשר הדוק" זו לזו. משלא צלחו הנאשמים בפעם הראשונה בעקירת הכספומט ממקומו, חזר וניסה בשנית נאשם 2 יחד עם האחר לעקור את הכספומט, עד אשר צלחו. במקביל נכנס נאשם 1 לחנות הנוחות וביצע את השוד. לאחר מכן, נאשם 1 והאחר העלו את הכספומט לרכב, ונמלטו כאשר נאשם 2 נוהג.

בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, הרי שגם בעניינו של נאשם זה הדברים ברורים. מעשיו פגעו בשלום הציבור וקניינו, כבוד האדם, בזכותם של אחרים לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים; וכן בזכותם של נותני שירות למיניהם לעשות את עבודתם בשלווה וללא פגע.

יש לזכור כי בעניינו של נאשם זה, מידת הפגיעה בערכים אלו פחותה לעומת הפגיעה בעניינו של נאשם 1, שכן נאשם 1 הוא המבצע העיקרי של עבירת השוד.

את מדיניות הענישה הנוגעת לביצועה של עבירת שוד, גניבה בצוותא והיזק בזדון בצוותא סקרתי בעניינו של הנאשם 1, ולא מצאתי כי קיים צורך לסקור את זו פעם נוספת כאן. עם זאת יש לזכור כי בעניינו של נאשם 2, מאחר שזה הורשע בעבירה שעניינה סיוע לשוד, הרי שיש להזכיר כי ככלל, על פי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבירה, הוא מחצית מהעונש המרבי הקבוע לעבירה. ברי, כי ממדינות הענישה לעיל ניתן לגזור מהו העונש הנוהג גם בעניינו של המסייע לעבירה. יש לעשות כן גם כפועל יוצא של עקרון היחסיות בענישה תוך עריכת ההבחנות הנדרשות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

נאשם 2 סייע לנאשם 1 בביצוע עבירת השוד. מטבע הדברים מסייע לעבירה מצוי במעגל החיצוני לביצועה ועל כן חלקו של הנאשם בביצוע עבירת השוד צדדי. בכל הנוגע לעבירת הגניבה ועבירת ההיזק בזדון לרכוש הרי שאלו בוצעו בצוותא עם נאשם 1. נאשם 2 הגיע יחד עם נאשם 1 ברכב כאשר הם מצוידים בחבל ארוך ובמוט ברזל דבר המעיד על התכנון שקדם לעבירות, ולו קצר מועד. הנאשם הביע נחישות ודבקות במטרה בביצוע עבירת הגניבה, זאת כאשר חזר, מיקם את רכבו וניסה בשנית לעקור את הכספומט ממקומו, עד אשר הדבר עלה בידיו כפי שפורט בהרחבה בעובדות כתב האישום; הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא כלכלי, כאשר עלות הנזקים הכוללת היא 50,131 ₪. למרבה המזל אירוע זה לא הסתיים בצורה חמורה יותר. אין בנמצא קרבה לסייג לאחריות פלילית. **הנאשם הבין את שהוא עושה, ואת הפסול הטמון במעשיו, הוא יכול היה וצריך היה להימנע מעשייתם.**

על כן לאור האמור, מצאתי לנכון לשרטט בעניינו של נאשם 2 מתחם עונש הולם הנע בין 14 לבין 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את עברו הפלילי הנקי, **החיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות שביצע**. ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם. יש להפנות לממצאי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. אציין כי גם כאן לא נעלמו מעיני ממצאי תסקיר שירות המבחן אשר הובאו לעיל בהרחבה. על אף שבמסגרת ממצאי שירות המבחן הובעה נכונותו של נאשם 2 לערוך שינוי בהתנהגותו וכן צוין שינוי ראשוני בתפיסתו והתנהלותו הרי שגם כאן נוכח חומרתן של העבירות, סברתי שאין בידי לקבל את המלצות שירות המבחן. כפי שציינתי בעניינו של נאשם 1, המלצות שירות המבחן אינן מחייבות, ושיקול הדעת נותר בידי בית המשפט, המונחה בעקרון ההלימה כעקרון על, ואשר לפניו עומדים שיקולים נוספים ורחבים מאלו העומדים בפני שירות המבחן (ר' הפניות לעיל).

לאחר שקלול כלל הנתונים, ותוך התחשבות בתקופת שהייתו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, מצאתי לנכון להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

משאלו הם פני הדברים, מצאתי לנכון להשית על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו הממשי (כמפורט לעיל).

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות רכוש ואלימות מסוג פשע.

3. פיצויים בסך **11,000 ₪ לטובת בעל הכספומט**; פיצויים בסך **1,200 ₪ לטובת בעל החנות**; סכומים אלו ישולמו לטובת נפגעי העבירה הנ"ל ב - 10 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.9.25 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

בכל הנוגע לבקשת התביעה לחילוט, הצדדים לא הגיעו להסכמות. לאחר שעיינתי בשוויו של הרכב אני מורה כי ניתן יהיה לקבל את הרכב ככל שיופקד סכום "שווי חילוט" בן 7000 ₪. ככל שסכום זה לא יופקד עד 1.9.25 הרכב יחולט לטובת המדינה.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הצדדים.